

legfőbb elemét.) Helyesen gondolta — nyilatkozta — Szinetár Miklós, hogy a szép tiszta beszédétől reméli a sikert, hogy az Antigoné ürügyén végre visszaadhatja rangját a nemes dikciónak, az értelmes és érthető szövegmondásnak, mely egykoron ékes dísz volt színjátszásunknak, hasonlóképpen a szegedi játékok bemutatóinak. Csak-hogy a szép beszéd, még ha mikrofonok is támogatják, önmagában életképtelen ekkora térben a hang kellő intenzitása, átható sugárzása nélkül. A játék szervezése, meg nem utolsósorban *Mészöly Dezső* költői fordítása (honnan csak az emberi teremtmény csodálatosságáról szóló híres monológ dob kesztyűt bántón a megszokásnak) nem hasztalan célozza, hogy a mű költészete bármi áron eljusson a nézőtérre. És kellő hangulattal, amit *Schäffer Judit*nak történeti és stíluskorokat jeles képzelőerővel ötvöző, mai igényű jelmezei is garantálnak. Mégis itt bicsaklik meg az előadás, itt is inkább csak egy ponton, Kreónnál. Akire rendeztetett. *Szabó Sándor* indulataival, kiállásával érdekes módon fölkelte a központi figura illúzióját, robusztus, tagbaszakadt tyrannus, de amit mond, olykor alig érthető, meg aztán a szerepjátékán sem akar csorbítani, minek következtében gyakran kerül távol a mikrofontól, ilyenkor egyáltalán nem hallani. Kellemes meglepetés viszont *Hámori Ildikó* Antigonéja, mivel praktikusán célszerű színészi eszközökkel él — és szépen, tagoltan, dinamikailag is árnyaltan beszél. A tér kötelmeinek tesz eleget maradéktalanul *Bessenyei Ferenc* gyönyörűsége tónusú, izzóan szenvedélyes, nagy pátoszú Teiresziásza, *Hegedűs D. Géza* fiúi alázatot és értelemre apelláló lázadást egyszerre fölfakasztani képes Haimónja, meg a két karvezető. *Gelley Kornél* és *Kovács János* kételyekbe burkolt lojalitása ideúzen a tragédia konfliktusrendszerének mélyebb rétegeiből. *Vajda László* csámpásra vett Óre, bárgyú clown figurája avantgard jelenség ezen a színpadon, mintha *Shakespeare* csöppentette volna ide. Önálló számot ad elő (nem rosszul persze), s hasonló ambíciójú partnere is akadna később, *Lukács Sándor* intrikusra főtt Hírmondója — ám kettejük szerepértelmezésének nincs „stílárís meghosszabbítása”, így elszigetelt. Érzékeny, finom lírával átszótt *Jani Ildikó* Iszménéje, a sorscsapás alatt is fejedelmi tartású Eurüdiké marad *Martin Márta*, a kar pedig (a Zenebarátok dalosaiból, színházi kórusból, egyetemi színpadosokból) olyan pregnánsan beszélő, fegyelmezett tömeg, amire drámaszínpadon érrefelé alig volt még példa.

NIKOLÉNYI ISTVÁN

Szerkesztői asztal

A jugoszláviai Kanizsán rendszeresen megrendezett írótáborban idén Czine Mihály irodalomtörténész, egyetemi tanár és Annus József, lapunk főszerkesztő-helyettese képviselte a Magyar Írók Szövetségét.

Goda Judit, aki hosszú időn át volt lapunknak megbecsült munkatársa, megvált szerkesztőségünkötől. Új munkahelyén — a szegedi Somogyi-könyvtárban — kívánunk neki további eredményes munkát!